

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
Z A G R E B 1

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Ulica grada Vukovara 70

(adresa nadležne jedinice)

11-01-2021

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE

KLASA:

UR. BROJ:

Nadležni trgovački sud Trgovački sud u Zagrebu

Poslovni broj spisa St-1468/2020

PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv

INA – Industrija nafte, d.d. (pravni prednik: PRIRODNI PLIN d.o.o.

OIB

27759560625

Adresa / sjedište

Avenija V. Holjevca 10, Zagreb

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d.

OIB 04525204420

Adresa / sjedište

ULICA GRADA VUKOVARA 269d

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. P-6855/10 od dana 28. listopada 2013. godine

Presuda Visokog trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br: Pž-4537/2016 od dana 11. rujna 2019. godine

Iznos dospjele tražbine **59.735,77 (kn) na dan 18. prosinca 2020.**

Glavnica **34.892,00 (kn)**

Kamate **24.843,77 (kn)**

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka _____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. P-6855/10 od dana 28. listopada 2013. godine

Presuda Visokog trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br: Pž-4537/2016 od dana 11. rujna 2019. godine

Obračun kamata

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom **DA** za iznos 59.735,77 (kn)

Naziv ovršne isprave

Presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl.br. P-6855/10 od dana 28. listopada 2013. godine, koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda u Zagrebu od 11. rujna 2019.

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje **ODRIČEM / NE ODRIČEM**

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja **PRISTAJEM / NE PRISTAJEM**

Mjesto i datum

Zagreb, 08.01.2021. godine

OREHOVEC
Potpis vjerovnika
KIS
SINUNOVIC
ODVJETNIK
TOMISLAV OREHOVEC

Pravni poslovi

Avenija Većeslava Holjevca 10
10 000 Zagreb

Tel: 01/64-50301

Fax: 01/64-52300

Naš znak: 50000211-

Zagreb, 16. travnja 2020.

PUNOMOĆ

Kojom ovlašćujemo odvjetnika / odvjetnicu TOHISLAVA OREHOVCA, IRENU VINTER GREGORIĆ, KRESIHARA KIŠA, MARTINU ŠIMUNOVIĆ
LEPOŠA, VALENTINU ŽAKARIĆ, KSENIJU GREJIĆ DOLENEC

iz **Odvjetničkog društva Orehovec, Vinter, Kiš, Šimunović, Smičiklasova 18, 10000 Zagreb**, da nas zastupa

u postupku: VIRO TVORNICA ŠECERA d.d. c/o INA INDUSTRIJA NAFTE d.d.

koji se vodi pred: TRGOVAČKIM SUDOM U ZAGREBU

pod poslovnim brojem: PŽ-4537/2016, ST-1468/2020

radi: ZASTUPANJA U PREDSTEŽAJNOM POSTUPKU

Ujedno ga/ju ovlašćujemo da radi zaštite i ostvarenja prava i na zakonu osnovanih interesa INE, d.d. poduzima sve pravne radnje i upotrijebi sva u zakonu predviđena sredstva, a naročito da podnese tužbe, prijedloge i ostale podneske te izvanredne pravne lijekove.

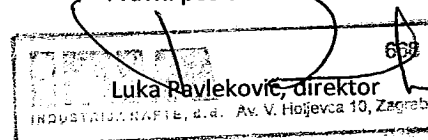
Osim ovlasti da obavlja sve radnje u postupku, punomoćnik je ovom punomoći ovlašten na stavljanje zahtjeva za ovrhu ili osiguranje i poduzimanje radnji u postupku povodom takvih zahtjeva.

U slučaju spriječenosti pristajemo da ga/ju zamijeni:

ANA Marija TOFIĆ, TEA GUNJARIĆ, TONI KNEŽOVIĆ, MARTIN MILAK, LORENA PANEZIĆ
KRISTINA SMILJANIĆ, DARIO SARADIĆ, LUCIJA TABLIJANIĆ

INA – Industrija nafte d.d.

Pravni poslovi

INA, d.d.

Avenija Većeslava Holjevca 10
10 002 Zagreb p.p. 555

Hrvatska - Croatia

Telefon - Telephone +385(1)6450000

Faks - Fax +385(1)6452100

Banka - Bank

Privredna banka Zagreb d.d.

Raiffeisenbank Austria d.d.

Zagrebačka banka d.d.

Splitska banka d.d.

OTP banka Hrvatska d.d.

ErsteSteiermärkische Bank d.d.

Sberbank d.d.

NATOS

UniCredit Bank Austria AG

BNP Paribas (Suisse) SA

ING Bank NV

Adresa - Address

Radnička cesta 50, 10000 Zagreb

Magazinska cesta 69, 10000 Zagreb

Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb

Domovinskog rata 61, 21000 Split

Domovinskog rata 3, 23000 Zadar

Jadranski trg 3a, 51000 Rijeka

Varšavska 9, 10000 Zagreb

Avenue Pierre Mendes 30, 75013 Paris

Schottengasse 6-8, A-1010 Wien

Place de Hollande 2, Case Postale 5060 1211 Geneva 11

PO BOX 1800, 1000 BV Amsterdam

IBAN broj - IBAN Number

HR92 2340 0091 1000 2290 2

HR70 2484 0081 1006 1948 3

HR62 2360 0081 1013 0359 5

HR61 2330 0031 1002 0454 6

HR98 2407 0001 1001 5214 9

HR34 2402 0061 1006 8111 4

HR75 2503 0071 1000 6218 3

FR76 30007 99999 27 021 672 000 59

AT21 1200 0528 4400 3466 (EUR)

AT91 1200 0528 4400 3467 (USD)

CH95 0808 6001 0807 4000 2 (EUR)

CH25 0808 6001 0807 4000 1 (USD)

NL98 INGB 0650 7815 38 (EUR)

NL23 INGB 0020 0370 90 (USD)

Trgovački sud u Zagrebu

Commercial Court in Zagreb

MBS: 080000604

Uplaćen temeljni kapital – Paid capital stock

9.000.000.000,00 kn - HRK

Broj izdanih dionica / Nominalna vrijednost

No. of issued shares / Nominal value

10.000.000 / 900,00 kn - HRK

Matični broj – Reg. No. 3586243

OIB – 27759560625

PDV identifikacijski broj / VAT identification

number HR27759560625

PODACI ZA UPIS U GLAVNU KNJIGU SUDSKOG REGISTRA
(prilog uz rješenje)

Pod brojem upisa 6 za tvrtku PRIRODNI PLIN d.o.o. za dobavu i opskrbu plinom upisuje se:

SUBJEKT UPISA

TVRTKA:

- # PRIRODNI PLIN d.o.o. za dobavu i opskrbu plinom
- # PRIRODNI PLIN d.o.o.
- # English Natural gas Ltd.

SJEDIŠTE/ADRESA:

- # Zagreb (Grad Zagreb)
Šubićeva 29

PRAVNI OBLIK:

- # društvo s ograničenom odgovornošću

PREDMET POSLOVANJA:

- # * - opskrba plinom
- # * - opskrba plinom povlaštenog kupca
- # * - opskrba plinom tarifnog kupca
- # * - dobava plina
- # * - trgovanje, posredovanje i zastupanje na tržištu energije
- # * - kupnja i prodaja robe
- # * - trgovanje na veliko ukapljenim naftnim plinom
- # * - obrada podataka
- # * - promidžba (reklame i propaganda)
- # * - računovodstveni i knjigovodstveni poslovi
- # * - stručni poslovi zaštite okoliša
- # * - obavljanje trgovačkog posredovanja na domaćem i inozemnom tržištu
- # * - skladištenje robe
- # * - izdavačka djelatnost
- # * - javni cestovni prijevoz putnika i tereta u unutarnjem i međunarodnom prometu
- # * - poslovanje nekretninama
- # * - posredovanje u prometu nekretnina
- # * - usluge otpremništva

OSNIVAČI/ČLANOVI DRUŠTVA:

- # INA-INDUSTRIJA NAFTE, d.d., pod MBS: 080000604, upisan kod: Trgovački sud u Zagrebu, OIB: 27759560625
Zagreb, Avenija V. Holjevca 10
- # - jedini osnivač d.o.o.

NADZORNI ODBOR:

- # Tomislav Thür, OIB: 61430130709
Zagreb, Vinogradska cesta 124/a

PODACI ZA UPIS U GLAVNU KNJIGU SUDSKOG REGISTRA
(prilog uz rješenje)

Pod brojem upisa 6 za tvrtku PRIRODNI PLIN d.o.o. za dobavu i opskrbu plinom upisuje se:

SUBJEKT UPISA

NADZORNI ODBOR:

- # - zamjenik predsjednika nadzornog odbora
- # - postao zamjenik predsjednika nadzornog odbora 01.01.2012. godine

- # Želimir Šikonja, OIB: 02036978951
Zagreb, Buconjićeva 29
- # - predsjednik nadzornog odbora
- # - postao predsjednik nadzornog odbora 01.01.2012. godine

- # András Huszár, OIB: 55007565499
Mađarska, Budimpešta, Bimbó út. 78. II/1
- # - član nadzornog odbora
- # - postao član nadzornog odbora 01.01.2012. godine

OSOBE OVLAŠTENE ZA ZASTUPANJE:

- # Davorka Tancer, OIB: 92232091309
Samobor, Antuna Nemčića 31
- # - direktor
- # - zastupa pojedinačno i samostalno

TEMELJNI KAPITAL:

- # 50.000,00 kuna

PRAVNI ODNOSI:

Osnivački akt:

- # Izjava o osnivanju društva s ograničenom odgovornošću od 27. studenoga 2008. godine.
- # Izjava od 27. studenog 2008. izmijenjena Odlukom jedinog člana Društva od 14. rujna 2009. godine, u pogledu odredbe o organima društva, Nadzornom odboru i Skupštini društva, te u potpuno novom tekstu dostavljena sudu i uložena u zbirku isprava.

Statusne promjene: pripojenje subjekta upisa drugom

- # Trgovačko društvo PRIRODNI PLIN d.o.o. za dobavu i opskrbu plinom sa sjedištem u Zagrebu, Šubićeva 29, OIB: 29873381011, upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu s MBS: 080679046, pripojeno je društvu INA-INDUSTRIJA NAFTE d.d., sa sjedištem u Zagrebu, Avenija V. Holjevca 10, OIB: 27759560625, upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu s MBS: 080000604, temeljem Ugovora o pripajanju od 29.07.2014. godine i Odluke o pripajanju pripojenog društva od 09.10.2014. godine.
Odluka o pripajanju nije pobijana u za to propisanom roku.

ZABILJEŽBE:

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Tt-14/26353-1

MBS: 080679046
Datum: 20.11.2014

PODACI ZA UPIS U GLAVNU KNJIGU SUDSKOG REGISTRA
(prilog uz rješenje)

Pod brojem upisa 6 za tvrtku PRIRODNI PLIN d.o.o. za dobavu i
opskrbu plinom upisuje se:

SUBJEKT UPISA

ZABILJEŽBE:

- Redni broj zabilježbe: 1
- Pripajanje će biti pravovaljano nakon što se upiše kod
registarskog suda preuzimatelja.

Napomena: Podaci označeni s "#" prestali su važiti!

U Zagrebu, 20. studenoga 2014.

S U D A C
Marija Jurdana

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

45. P-6855/10

P R E S U D A

U ime Republike Hrvatske, Trgovački sud u Zagrebu po sucu Mirni Panjan, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d. Virovitica, Matije Gupca 254, OIB: 04525204420, koga zastupa Ivan Mišetić, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika 1. PLINACRO d.o.o. Zagreb, Savska cesta 88/a, OIB: 69401829750, koga zastupaju odvjetnici iz odvjetničkog društva u Zagrebu, Laktić i partneri, i 2. PRIRODNI PLIN d.o.o. Zagreb, Šubićeva 29, OIB: 29873381011, koga zastupaju odvjetnici iz odvjetničkog društva u Zagrebu, Željka Velić-Dvorščak & partneri, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene u prisutnosti stranaka, dana 12. rujna 2013.g., danom objave 28. listopada 2013.g.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se 1. tuženiku PLINACRO d.o.o. Zagreb, Savska cesta 88/a, OIB: 69401829750 isplatiti tužitelju VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d. Virovitica, Matije Gupca 254, OIB: 04525204420 iznos od 539.732,45 kuna zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 30.01.2010.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena, kao i naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 39.892,00 kn, sve u roku od 8 dana.

II Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d. Virovitica, Matije Gupca 254, OIB: 04525204420 kojim traži da mu 2. tuženik PRIRODNI PLIN d.o.o. Zagreb, Šubićeva 29, OIB: 29873381011 solidarno isplati iznos od 539.732,45 kuna zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 30.01.2010.g. pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za 8 postotnih poena.

III Tužitelj VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d. Virovitica, Matije Gupca 254, OIB: 04525204420 je dužan naknaditi 2. tuženiku PRIRODNI PLIN d.o.o. Zagreb, Šubićeva 29, OIB: 29873381011 parnični trošak u iznosu od 34.892,00 kn u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je kao kupac s INA – INDUSTRIJA NAFTE

d.d. kao prodavateljem dana 30.12.2008.g. sklopio Ugovor broj UG-50000224-00060/09 o opskrbi prirodnim plinom u 2009.g., te dana 27.01.2009.g. i Aneks 1 istom Ugovoru kojim je ugovorena opskrba kupca prirodnim plinom od strane prodavatelja u razdoblju od 01.01.2009. do 31.12.2009., te je tako tužitelj prihvatio i prodavateljeve ugovorne uvjete za opskrbu prirodnim plinom za povlaštene kupce.

Tužitelj navodi da je Ugovorom o prijenosu Ugovora o opskrbi prirodnim plinom u 2009. broj UG-0000224-00060/09 sklopljenim između INA – INDUSTRIJA NAFTE d.d. i PRIRODNI PLIN d.o.o. dana 20.04.2009.g., navedeni Ugovor broj UG-50000224-00060/09 o opskrbi prirodnim plinom u 2009.g. - prenesen na društvo PRIRODNI PLIN d.o.o. koje je time preuzelo sva prava i obveze INA – INDUSTRIJA NAFTE d.d. iz navedenog Ugovora.

Čl. 5.3. i čl.7.1. Ugovora broj UG-0000224-00060/09 o opskrbi prirodnim plinom u 2009. godini, kupac je ovlastio prodavatelja da u ime i za račun kupca (tužitelja) s Operatorom transportnog sustava (I. tuženikom) zaključi ugovor o transportu plina od mjesta ulaza plina u plinovod, odnosno od ulazne mjerne stanice prodavatelja (UMS) do izlazne mjerno redukcijske stanice (IMRS).

Čl.7.1. Ugovora ugovoreno je da će prodavatelj fakturirati, a kupac u ugovorenom roku plaćati naknade za korištenje plinovoda koje je temeljem važećih zakonskih propisa i Odluke Vlade RH o iznosu tarifa za transport plina izračunao I. tuženik Plinacro d.o.o. kao Zakonom o tržištu plina (NN 40/07, 152/08 i 83/09) određeni operator transportnog sustava koji obavlja djelatnost transporta plina i odgovoran je za rad, održavanje i razvoj transportnog sustava na određenom području i gdje je izvodljivo, njegovo povezivanje s drugim sustavima te za osiguranje dugoročne sposobnosti sustava da zadovoljava razumne potrebe za transport plina.

Sukladno čl. 6. st. 4. Zakona o tržištu plina, ugovorom o transportu plina obvezuje se operator transportnog sustava pružiti uslugu transporta plina, uključivo pomoćne usluge, korisniku transportnog sustava koji se obvezuje platiti reguliranu cijenu za korištenje sustava.

Tarifnim sustavom za transport prirodnog plina, bez visine tarifnih stavki (NN 32/06) uređene su tarifne stavke za transport prirodnog plina kroz transportni sustav plinovoda, način obračuna naknade za korištenje transportnog sustava plinovoda, postupci transportera prirodnog plina i korisnika vezani uz obračun naknade za korištenje transportnog sustava plinovoda, obveza mjerenja najvećeg dnevnog opterećenja te način obavljanja konačnog obračuna.

Međutim, tužitelj dalje navodi da je dana 07.01.2009.g., Vlada Republike Hrvatske donijela Odluku o proglašenju kriznog stanja u opskrbi prirodnim plinom (NN 3/2009) sukladno kojoj je Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva propisalo mjere za otklanjanje kriznog stanja, o kojima je navedeno Ministarstvo obavijestilo tužitelja dana 08.01.2009.g. i naložilo mu postupanje u skladu s Uredbom o sigurnosti opskrbe prirodnim plinom (NN 112/2008), Odlukom o proglašenju kriznog stanja u opskrbi prirodnim plinom (NN 3/2009) i mjerama koje je Ministarstvo propisalo.

Spomenutim je mjerama Ministarstva naloženo smanjenje ili obustava isporuke prirodnog plina kupcima sukladno čl. 6. Uredbe o sigurnosti opskrbe prirodnim plinom (NN 112/2008), te su zaduženi svi energetske subjekti za plin kao i svi sudionici na tržištu plina da se pridržavaju odredbi iz navedene Uredbe, te da provode mjere iz proglašenog stupnja smanjenja ili obustave opskrbe prirodnim plinom koje je proglasio operator transportnog sustava Plinacro d.o.o. (ovdje I. tuženik).

Dana 06.01.2009.g. - I. tuženik je telefonski obavijestio tužitelja te je o istom tužitelj i pismeno obaviješten od strane dobavljača plina, INA d.d. da je dužan odmah pristupiti mjerama smanjenja potrošnje prirodnog plina na svojem postrojenju do količina minimalno potrebnih za očuvanje tehničkih karakteristika istog.

Navedeni nalog tužitelju je dan pod prijetnjom potpunog prekida isporuke plina, a dana 09.01.2009.g., 1. tuženik je dostavio tužitelju i pisanu obavijest o proglašenju 5. i 6. stupnja obustave opskrbe prirodnim plinom, te je naloženo tužitelju da u roku od najviše 36 sati prestane s potrošnjom plina, pod prijetnjom da će u protivnom opskrba plinom biti obustavljena zatvaranjem zapornog uređaja na mjestu isporuke plina od strane operatora sustava na kojeg je kupac priključen.

Sukladno čl. 8. st. 1. Tarifnog sustava za transport prirodnog plina, bez visine tarifnih stavki (NN 32/06) - iznos naknade za korištenje transportnog sustava plinovoda kojeg izračunava I. tuženik, a tužitelju fakturira II. tuženik, utvrđuje se na temelju tarifnih stavki i korisnikovog rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja, a transporter prirodnog plina dužan je izraditi konačan obračun naknade za korištenje transportnog sustava plinovoda za tu obračunsku godinu, sukladno čl. 24. st. 1. Tarifnog sustava, po isteku obračunske godine, a sukladno čl. 25. stavak 2. Tarifnog sustava, ako povlašteni kupac prirodnog plina u pojedinom mjesecu transportiranja ostvari manje od 80% rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja, transporter prirodnog plina obračunava mu 80% rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja.

Isto tako, tužitelj se poziva na čl. 25. st. 4. Tarifnog sustava prema kojem se u slučaju da se tijekom obračunske godine transport prirodnog plina nije obavljao, djelomično ili u cijelosti, dulje od 24 uzastopna sata zbog izvođenja radova redovitog održavanja transportnog sustava plinovoda, odnosno izvođenja radova na spajanju ili proširenju transportnog sustava plinovoda i/ili postrojenja koje transporter prirodnog plina koristi za transport prirodnog plina, ili kada je tijekom obračunske godine transporter prirodnog plina djelomično ispunjavao ili je zakasnio s ispunjenjem svojih ugovornih obveza zbog nastupa više sile - ostvareno najveće dnevno opterećenje za taj mjesec utvrđuje se prema formuli iskazanoj u tom stavku.

Tužitelj navodi da je tijekom mjeseca siječnja 2009.g. s obzirom na proglašeno krizno stanje u opskrbi prirodnim plinom koje je godine trajalo 16 dana i tijekom kojega je tužitelju bilo zabranjeno korištenje prirodnog plina, tužitelj ostvario 13% rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja koje predstavlja temelj za izradu konačnog obračuna naknade za korištenje transportnog sustava plinovoda, a da je dana 18.03.2010.g. I. tuženik dostavio tužitelju terećenje na ime

konačnog obračuna troškova transporta plina za 2009.g. kojeg je I. tuženik izradio u skladu sa čl. 25. st. 2. Tarifnog sustava, tj. za mjesec siječanj 2009. godine obračunao je 80% rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja, kao da je tužiteljevo odstupanje od najvećeg dnevnog opterećenja u mjesecu siječnju 2009.g. - bilo rezultat krivnje odnosno loše procjene samog tužitelja.

Tužitelj ističe da je najveće dnevno opterećenje u mjesecu siječnju 2009.g. iznosilo 13% rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja - upravo uslijed više sile – kriznog stanja proglašenog od strane Vlade Republike Hrvatske kojim je ne samo tužitelju zabranjeno da koristi prirodni plin (i tako si nanese ogromne materijalne štete) nego je svim energetskim subjektima za plin i sudionicima na tržištu plina (pa tako i I. tuženiku i II. tuženiku) naloženo da obustave isporuku plina kupcima koji se tih mjera ne pridržavaju pa tužitelj smatra da je I. tuženik trebao zaračunati, a II. tuženik tužitelju fakturirati naknadu za korištenje transportnog sustava prema formuli predviđenoj člankom 25. st. 4., a ne temeljem članka 25. st. 2. Tarifnog sustava, obzirom da do odstupanja od najvećeg dnevnog opterećenja koje je tužitelj rezervirao u odnosu na stvarno ostvareno opterećenje – nije došlo zbog tužiteljeve loše procjene, već uslijed okolnosti koje su tužitelju nametnute pa je pogrešnim načinom obračuna naknade za korištenje transportnog sustava za siječanj 2009.g., tužitelj za mjesec siječanj 2009.g. oštećen za 539.732,45 kn (sukladno članku 25. st. 2. Tarifnog sustava I. tuženik je tužitelju zaračunao iznos od 454.080,00 kn što s PDV-om iznosi 558.518,40 kn, a da je koristio način obračuna iz st. 4. istog članka Tarifnog sustava, naknada bi iznosila 15.273,13 kn, odnosno zajedno s PDV-om 18.785,95 kn), te je tužitelj uputio 2.. tuženiku reklamaciju konačnog obračuna transporta plina za 2009.g., zahtijevajući da se isti izvrši u skladu sa čl. 25. st. 4. Tarifnog sustava što je I. tuženik odbio uz obrazloženje da „proglašenje kriznog stanja nije imalo utjecaja na izvršenje obveza Plinacro d.o.o iz ugovora o transportu plina jer je raspoloživost rezerviranog kapaciteta i spremnost transportnog sustava za pružanje usluga transporta plina tijekom trajanja kriznog stanja bila neupitna“ i to usprkos činjenici da je sam I. tuženik pismeno i usmeno naložio tužitelju da prestane s potrošnjom plina i zaprijetio tužitelju da će mu zatvoriti pristup plinskom sustavu ako se ovom nalogu ne pokori.

Tužitelj dodaje i da on ne plaća naknadu za transport plina zato da plin ne bi mogao koristiti, nego da da bi ga mogao koristiti.

Tužitelj se poziva na čl. 373 st. 1 ZOO-a, isto tako navodi da viša sila može nastati kako zbog stvarne, tako i zbog pravne nemogućnosti ispunjenja obveza (npr. VSRH Rev-1807/01 od 15.09.2002., VSRH Rev 1991/1995, VSRH Rev 690/2007-2, Vs, Rev-2115/88 od 15.04.1989., VSRH Rev 1543/1996), te nastup kriznog stanja kao slučaj više sile predviđaju i sami Ugovorni uvjeti za opskrbu prirodnim plinom za povlaštene kupce u čl. 12, poziva se i na čl. 2. Uredbe o sigurnosti opskrbe prirodnim plinom (NN 112/2008) koji krizno stanje definira kao „poremećaj u opskrbi kupaca prirodnim plinom radi neočekivanog ili neprekidnog manjka prirodnog plina na tržištu Republike Hrvatske, neposredne ugroženosti neovisnosti i jedinstvenosti Republike Hrvatske te velikih prirodnih nepogoda ili tehnoloških katastrofa“, te tužitelj navodi da tužitelj nije mogao predvidjeti niti otkloniti, a niti izbjeći nastup kriznog stanja i predmetne odluke.

Isto tako, tužitelj je bio prisiljen platiti naknadu za korištenje transportnog sustava po osporenom konačnom obračunu, s obzirom da je čl. 10.3. u svezi sa čl. 10.1. Ugovora broj UG-0000224-00060/09 o opskrbi prirodnim plinom u 2009.g. određeno da će II. tuženik prekinuti daljnju isporuku plina tužitelju u slučaju neplaćanja naknade za korištenje plinovoda u roku, a u kojem slučaju bi tužitelj pretrpio znatnu štetu jer tužitelj svoju proizvodnju temelji na prirodnom plinu kao jedinom energentu.

Stoga tužitelj potražuje pozivajući se na čl. 1111 ZOO-a isplatu iznosa od 539.732,45 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 30.01.2010.g.

U odgovoru na tužbu (isto ponavlja i u podnesku od 28.12.2012.), 1. tuženik stavlja prigovor promašene pasivne legitimacije navodeći da nije u poslovnom odnosu s tužiteljem i da ne može odgovarati za štetu kao posljedicu propusta raspoloživosti plina kojeg je tužitelj kupio od svog prodavatelja INE d.d., a sada 2. tuženika, te navodi da je korištenje manjeg kapaciteta transportnog sustava, posljedica loše poslovne odluke tužitelja (smanjena potrošnja plina počela je od 01.01.2009.g., a krizno stanje u opskrbi prirodnim plinom počelo je 07.01.2009.g. i trajalo je do 22.01.2009.g. dok je smanjena potrošnja trajala tijekom cijele veljače i dijela ožujka 2009.g. – do 8.03.2009.g.), i da je obračun konačne naknade za korištenje transportnog sustava/plinovoda izvršen sukladno Tarifnom sustavu za transport prirodnog plina, te čak i da je smanjena potrošnja prirodnog plina pa slijedom toga i korištenja manjeg kapaciteta transportnog sustava od inicijalno rezerviranog kapaciteta posljedica više sile, to ne može utjecati na obvezu plaćanja naknade za transport prirodnog plina.

1. tuženik navodi da viša sila nije uzročno posljedično vezana za uslugu transporta plina koju tužitelju pruža 1. tuženik već je vezana uz opskrbu, te viša sila može utjecati samo na odnos tužitelja s njegovim opskrbljivačem, a ne s 1. tuženikom, te neraspoloživost količine plina za potrošnju nije u uzročno posljedičnoj vezi s funkcioniranjem plinskog transportnog sustava, te i sukladno važećim propisima, rizik više sile u opskrbi nije dopušteno prebaciti na operatera plinskog transportnog sustava, te navodi i da nije bilo stjecanja bez osnove jer je naknada plaćena 1. tuženiku na osnovu propisa koji reguliraju transport plina.

1. tuženik ističe da rezervacijom transportnog kapaciteta tužitelj stječe pravo plinovodom transportirati kupljeni plin te za ovo pravo mora platiti naknadu, a rizik hoće li stvarno imati plin za čiji transport je rezervirao kapacitet plinovoda je rizik kojeg snosi tužitelj kao kupac.

Poziva se na Zakon o tržištu plina prema kojem je transport plina - prijenos kroz visokotlačni transportni sustav od ulaza u transportni sustav do primopredajnih mjerno - redukcijskih stanica s ciljem isporuke, isključujući opskrbu plinom, te operator transportnog sustava kojeg su kupci plina prethodno rezervirali – nije ovlašten i ne smije opskrbljivati prirodnim plinom kupce, a naknadu za korištenje transportnog sustava je 1. tuženik ispravno obračunao.

Također 1. tuženik navodi da je većina kupaca ostvarila potrošnju višu od 80 % rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja.

Isto tako, 1. tuženik navodi da je tužitelj dopisom od 16.12.2008.g. zahtijevao od INE d.d. smanjenje količina plina za siječanj 2009.g. sa

3.255.000,00 m³ na 660.000,00 m³ što je smanjenje od 80 % prvotno ugovorene količine za čiji transport je rezervirao kapacitet u plinovodu, a 01.11.2008.g. je bio krajnji rok kod 1. tuženika za primitak takvog zahtjeva za smanjenje dnevnog opterećenja, tj. najveće količine plina koju dnevno namjerava transportirati u pojedinom mjesecu (čl. 10 st. 2 tarifnog sustava).

Također 1. tuženik navodi da je konačnu naknadu obračunao sukladno čl. 25. st. 2. Tarifnog sustava umnoškom tarifnih stavki čiju visinu određuje Vlada RH i koje nisu sporne i ostvarenim dnevnim opterećenjem u pojedinom mjesecu transportiranja čiji se obračun određuje sukladno Tarifnom sustavu i koje je u predmetnom slučaju sporno za mjesec siječanj 2009.g., i navodi da se i u slučaju da se ostvari manje od 80% rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja, obračunava se 80% rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja – neovisno o razlozima zbog kojih je došlo do smanjenja potrošnje plina.

I. tuženik navodi i da je tužitelj rezervirao najveće dnevno opterećenje za mjesec siječanj 2009. g. od ukupno 110.000 m³, međutim na dan 09.01.2009. je potrošio 14.793 m³ što iznosi 13% dnevnog opterećenja pa je I. tuženik obračunao sukladno čl. 25.st. 2. tarifnog sustava naknadu od 80% rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja, a ovaj postotak od 13% rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja je samo loša poslovna procjena tužitelja.

1. tuženik se protivi primjeni čl. 25 st. 4 Tarifnog sustava navodeći da se on odnosi na slučajeve kada se transport tijekom obračunske godine nije obavljao dulje od 24 uzastopna sata zbog izvođenja radova redovitog održavanja, radova na spajanju ili proširenju sustava ili kada je tijekom obračunske godine transporter prirodnog plina djelomično ispunjavao ili je zakasnio s ispunjavanjem svojih ugovornih obveza zbog nastupa više sile, a ovdje viša sila nije uzročno posljedično vezna za uslugu transporta plina, te rizik više sile pri opskrbi prirodnim plinom nije moguće prebaciti na transportera, tj. na operatera plinskog transportnog sustava, što je 1. tuženik koji obavlja djelatnost transporta plina i odgovoran je za rad, održavanje i razvoj transportnog sustava na određenom području, te za osiguranje dugoročne sposobnosti sustava da zadovoljava razumne potrebe za transport plina (čl. 2 st. 1 toč. 26 Zakona o tržištu plina) pa je obveza 1. tuženika osigurati raspoloživost rezerviranih kapaciteta i spremnost transportnog sustava, te transport prirodnog plina kroz transportni sustav plinovoda do izlaza mjerno - redukcijske stanice, tj. ovdje mjerno - redukcijske stanice Virovitica, te tu obveza transporta plina za 1. tuženog prestaje, a u konkretnom slučaju je obveza opskrbljivača prirodnim plinom, tj. 2. tuženika osigurati raspoloživost plina i isporučiti ovaj plin koristeći se pritom transportnim sustavom 1. tuženika

Isto tako, 1. tuženik navodi da je svojom odlukom, Vlada RH proglasila krizno stanje u opskrbi prirodnim plinom, a ne u transportu prirodnog plina, te ova odluka nije utjecala na operativnost i raspoloživost transportnog sustava, a djelatnost transporta prirodnog plina koju obavlja 1. tuženik nije podložna principima tržišnog poslovanja, već je to javna i regulirana djelatnost utvrđena prisilnim propisima, a tužitelj je s PRIRODNIM PLINOM d.o.o., tj. 2. tuženikom

mogao ugovoriti kako se raspodjeljuje rizik više sile pri opskrbi plinom, a čl. 5. st. 2. Ugovora zaključenog između tužitelja i 2. tuženika, stranke su ugovorile da rizik prelazi s 2. tuženika na tužitelja na izlaznom ventilu izlazne mjero - redukcijske stanice Virovitica.

1. tuženik se protivi navodima da bi se radilo o stjecanju bez osnove, jer se radi o naknadi plaćenju u skladu s ugovorom o opskrbi plina i odgovarajućim propisima.

U odgovoru na tužbu 2. tuženik (isto navodi u podnesku od 11.02.2013.) potvrđuje da je ugovor br. UG-0000224-00060/09 prenesen na 2. tuženika ugovorom o prijenosu ovog ugovora, te je tužitelj ovlastio 2. tuženika da u ime i za račun tužitelja sklopi ugovor o transportu plina s operaterom transportnog sustava (OTS), ovdje 1. tuženikom koji je kao takav i određen Zakonom o tržištu plina, te ugovor o transportu plina obvezuje isključivo tužitelja i 1. tuženika, a ne 2. tuženika, a to proizlazi iz čl. 7. Ugovora o opskrbi prirodnim plinom prema kojem obračun naknade za korištenje transportnog sustava plinovoda vrši OTS, 1. tuženik - koji sačinjava i konačni godišnji obračun, a 2. tuženik je zadužen samo za fakturiranje računa 1. tuženika tužitelju, naplatu naknade za korištenje transportnog sustava i plaćanja iste 1. tuženiku, te 2. tuženik nije odgovoran za sam sadržaj, način obračuna i iznos sadržan u obračunu, odnosno u računu 1. tuženika, poziva se na čl. 10. 1. st. 3. i 4. Ugovora o opskrbi prirodnim plinom, kao i čl. 24 st. 1 i čl. 26 st. 2 Tarifnog sustava, a to se vidi i iz činjenice da je 1. tuženik dao očitovanje na tužiteljevu reklamaciju pa slijedom toga i 2. tuženik stavlja prigovor promašene pasivne legitimacije i navodi da 2. tuženik nema nikakve veze sa spornim izračunom naknade transportnog sustava plinovoda, već je njegova uloga posredničkog karaktera.

2. tuženik također navodi da je 1. tuženiku tijekom 2009.g. isplaćivao polumjesečne rate za sve svoje kupce, te je paralelno s tim, pojedinačne iznose fakturirao pojedinim kupcima, a po isteku obračunske godine 1. tuženik je 2. tuženiku dostavio konačan obračun naknade za korištenje transportnog sustava za 2009.g., a temeljem obračuna 1. tuženika, 2. tuženik je tužitelju fakturirao iznos od 1.310.935,60 kn bez PDV-a, a koji je tužitelj bio dužan podmiriti, te 2. tuženik navodi da od sporne naknade za korištenje transportnog sustava plinovoda nije imao nikakve koristi i nije došlo do povećanja imovine 2. tuženika s obzirom da je uplaćivanjem polumjesečnih rata tijekom 2009. – uplaćivao iste za sve kupce 1. tuženiku, te je premašio iznos konačnog godišnjeg iznosa naknade za korištenje transportnog sustava plinovoda što je vidljivo i iz odobrenja 1. tuženika br. 990002 od 31.12.2009. koji je izdao 2. tuženiku, te dodaje da je solidarna odgovornost protivna prirodi pravnog instituta stjecanja bez osnove, te navodi da je tužitelj naveo da je do odstupanja najvećeg dnevnog opterećenja došlo zbog okolnosti nametnute od strane državne vlasti, a ne zbog loše tužiteljeve procjene.

U podnesku od 06.12.2012., kao i na ročištu tog dana, tužitelj, uz navode već navedene u tužbi, navodi i da je kampanja prerade sirovog šećera za koju se koristi prirodni plin trebala početi u siječnju 2009., te je tužitelj u luci Split i u luci Rijeka imao uskladišten sirovi tršćani šećer koji je čekao na preradu u ukupnoj količini 33.576.370 kg sirovog šećera 26.108.940 kg se nalazilo na skladištu u luci Split, a 7.467.430 kg u luci Rijeka, a iz skladišne kartice tužitelja

je vidljivo da je ukupna količina sirovog šećera „na putu“ - 33.576,37 tona, te je zbog nastupa plinske krize početak kampanje prerade navedene količine sirovog tršćanog šećera bio prisiljen pomaknuti za mjesec ožujak 2009.g., te tužitelj mora znati da će proizvodnja biti kontinuirana jer ukoliko bi se započela prerada, a ponovno desila kriza i obustava isporuke prirodnog plina, radi naravi tehnološkog procesa, šteta po postrojenja i sirovine bi bila golema jer u spremnicima, cjevovodima, pumpama, vakuum aparatima (u cijelom sustavu tvornice) pliva u tekućoj fazi cca 1000 tona šećera čije se agregatno stanje održava grijanjem, a u slučaju pothlađivanja, taj se šećer koji pliva u sustavu kristalizira i time „zabetonira“ posude, cjevovode, pumpe, što dovodi do pucanja odnosno uništenja cjelokupne opreme koju bi onda trebalo razbijati što dovodi do gubitka odnosno potpunog uništenja i opreme i sirovina, tj. same tvornice pa je tužitelj u opravdanom strahu od nastavka odnosno vraćanja krize - morao početak kampanje pomaknuti za proljeće kad je zbog prestanka grijanja opterećenje cijelog plinskog sustava manje pa je i rizik plinske krize praktično prošao (prednost u zimi kada su niske temperature, u opskrbi, ima građanstvo).

Stoga obrazlaže tužitelj da je kampanju pomaknuo za ožujak s obzirom da je prethodna kampanja – završila 08.12.2008.g., nakon čega je potrebno oprati i uzimati cijeli industrijski pogon što traje otprilike dva tjedna, nakon čega se radnici upućuju na kolektivni godišnji odmor s kojeg se vraćaju nekoliko dana prije početka slijedeće kampanje radi prilagodbe pogona za preradu sirovog tršćanog šećera.

Zbog nastupa plinske krize, tužitelj je pomaknuo preradu sirovog šećera na ožujak 2009.g., o čemu svjedoči i Odluka uprave tužitelja od 05.03.2009. – i to upravo iz razloga plinske krize, što proizlazi i iz pisma tužitelja upućenog 2.-tuženiku od 07.01.2009.g. kojim tužitelj obavještava 2. tuženika o odgodi početka proizvodnje koja je tada trebala započeti, te ga poziva da naknadu transporta plina obračuna u skladu s novonastalom situacijom, a u odnosu na navode o tome da su ostali korisnici ostvarili 80% dnevnog opterećenja, tužitelj navodi da je moguće da su to ostvarili prije plinske krize, a jedini s kojim se tužitelj može usporediti je SLADORANA d.d. Županja čija je kampanja prerade sirovog tršćanog šećera trajala od 11.12.2008. do 07.01.2009. godine.

U pogledu navoda o višoj sili od strane 1. tuženika, tužitelj navodi da je upravo 1. tuženik onemogućio tužitelju transport sustava plina i prihvata plina iz tog sustava prijetnjom zatvaranja pristupa plinskom sustavu, te je tužitelj bez svoje krivnje bio spriječen u korištenju planiranog kapaciteta odnosno ostvarivanju vršnog opterećenja i 1. tuženik *nije* tužitelju omogućio korištenje kapaciteta koji je planiran i ugovoren s 1. tuženikom.

Isto tako, tužitelj navodi da 2. tuženik ne poriče da tužitelj ima pravo na povrat preplaćenog iznosa naknade za korištenje transportnog sustava, no smatra da ga tužitelj treba tražiti od 1. tuženika jer je 2. tuženik taj preplaćeni iznos prosljedio 1. tuženiku, no kako je tužitelj preplaćeni iznos uplatio na račun 2. tuženika, a za korist 1. tuženika, to tužitelj smatra da su i 1. tuženik i 2. tuženik solidarno odgovorni za povrat tih preplaćenih iznosa, a osim toga, tužitelj navodi i da ne može ulaziti u njihove međusobne financijske transakcije.

U podnesku od 29.11.2012.g., te od 21.02.2013.g., zatim od 06.05.2013.g., te od 04.07.2013.g., 1. tuženik ponavlja navode iz odgovora na tužbu, navodi da je smanjena potrošnja tužitelja počela 10.12.2008.g. i trajala do 08.03.2009.g., a viša sila na koju se tužitelj poziva – počela je dana 07.01.2009.g. i trajala je do 22.01.2009.g. pa se radilo o lošoj poslovnoj odluci tužitelja, da se ne može primijeniti čl. 25 st. 4 Tarifnog sustva, već čl. 25 st. 2 Tarifnog sustva (što je višekratno u svojim podnescima ponovio).

U podnesku od 11.02.2013. - 2. tuženik navodi kao i u odgovoru na tužbu da samo dostavlja odobrenje/terećenje po godišnjem konačnom obračunu u određenom roku od dana zaprimanja računa 1. tuženika koji isti ispostavlja sukladno svom obračunu, navodi da to proizlazi iz dopisa 2. tuženika od 18.01.2010.g. iz kojeg proizlazi da je uloga 2. tuženika posrednička, te navodi da je točno da 2. tuženik nije s 1. tuženikom zaključio ugovor o transportu prirodnog plina s 1. tuženikom, no navodi da je takav posao konzumiran jer je 1. tuženik utvrđivao naknadu posebno za svakog povlaštenog kupca koji je ovlastio dobavljača prirodnog plina da u njegovo ime i za njegov račun ugovori transport prirodnog plina, te je takav obračun za povlaštenog kupca dostavio dobavljaču prirodnog plina koji je u ime i za račun povlaštenog kupca ugovorio transport, te prihod od takve naknade nije bio u imovini 2. tuženika.

U podnesku od 11.02.2013. tužitelj navodi da je sukladno propisima (Tarifnom sustavu za transport prirodnog plina, bez visine tarifnih stavki, NN 32/06) propisano da se radi o prihodu 1. tuženika, iz čega bi i neovisno o postojanju pisanog ugovora između tužitelja i 1. tuženika postojao ugovorni odnos, te ovu naknadu zaračunava i naplaćuje 1. tuženik (a 2. tuženik ju fakturira), te suprotno navodima 1. tuženika, usluga transporta plina ne obuhvaća samo dužnost osigurati raspoloživost kapaciteta transportnog sustava, već i izvršiti transport plina, uključivo njegovu primopredaju, odnosno omogućiti prihvrat plina iz plinskog sustava, a plinska kriza nije utjecala na raspoloživost kapaciteta plinskog sustava, budući da je utjecala na fizički prihvrat plina iz plinskog sustava, a što je tužitelju dužan omogućiti 1. tuženik.

U odnosu na navode 2. tuženika, tužitelj navodi da je 2. tuženik makar posredovao u ovom poslu i da je čl. 10.3. u svezi s čl. 10.1. Ugovora broj UG-0000224-00060/09 o opskrbi prirodnim plinom u 2009.g. određeno da će 2. tuženik prekinuti daljnju isporuku plina tužitelju u slučaju neplaćanja naknade za korištenje plinovoda u roku, uslijed čega je tužitelj bio prisiljen platiti naknadu za korištenje transportnog sustava po osporenom konačnom obračunu, jer bi u protivnom pretrpio znatne materijalne štete u vidu prekida proizvodnje, budući da tužitelj svoju proizvodnju temelji na prirodnom plinu kao jedinom energentu pa tužitelj smatra i da je 2. tuženik solidarno odgovoran za povrat preplaćene naknade za transport plina koju potražuje tužbom.

2. tuženik je učinio nespornim potrebu obračuna po čl. 25 st. 4 Tarifnog sustava.

Svoje navode stranke su ponovile i na ročištima 06.12.2012.g., 21.02.2013.g., 07.05.2013.g., te 12. 09. 2013.g.

Provedeni su dokazi uvidom u ugovor br. UG-50000224-00060/09 o opskrbi prirodnim plinom u 2009.godini (l.7-12), u Aneks 1 ugovoru br. UG-50000224-00060/09 o opskrbi prirodnim plinom u 2009.godini (l.13), u ugovorene uvjete za opskrbu prirodnim plinom za povlaštene kupce (l.14-21), u ugovor o prijenosu ugovora br. UG-50000224-00060/09 (l.22-23), u dopis Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva o kriznom stanju u opskrbi plinom od 08.01.2009.g. s Odlukom Vlade RH od 07.01.2009. o proglašenju kriznog stanja u opskrbi prirodnim plinom i Mjerama ministarstva za otklanjanje kriznog stanja (l.24-27), u dopis INA d.d. od 06.01.2009.g. (l.28), u dopis I. tuženika (Plinacro d.o.o.) o kriznom stanju u opskrbi prirodnim plinom – 5. i 6. stupanj obustave opskrbe prirodnim plinom pojedinim kupcima (l.29), u dopis II. tuženika od 18.01.2010.g. s računom br. 10-10023 od 18.01.2010.g. (l.30-32), u obračun troškova (l.32), u Reklamaciju tužitelja (l.33-35), u dopis II. tuženika od 29.01.2010.g. uz očitovanje I. tuženika (l.36-37), u obračun stvarnog troška transporta plina za mjesec siječanj 2009.g. (l. 38), u izvadak Kreditne banke Zagreb d.d. od 29.01.2010.g. (l. 39), u izvještaj o dnevnoj isporuci dnevnog plina po mjernim mjestima za tužitelja (l. 56), u konačan obračun naknade za korištenje transportnog sustava za 2009.g. specifikacija (l. 57-58), u dopis INE d.d. od 09.12.2008. s planom po mjesecima za 2009. g. (l. 59-60), u dopis 1. tuženika od 09.12.2008. (l. 61), u dopis 1. tuženika od 15.01.2010., u konačan obračun naknade za korištenje transportnog sustava za 2009.g. specifikacija (l. 68-69), odobrenje 990002 od 31.12.2009. (l. 70), u izvještaj o dnevnoj isporuci prirodnog plina po mjernim mjestima za tužitelja od 01.10.2008. do 31.03.2009. (l. 81-86), u dopis od 15.12.2011. (l. 94) u karticu artikla sirovi šećer, (l. 95), u odluku o kolektivnom godišnjem odmoru (l. 96), u odluku o rasporedu radnika u smjenskom radu (l. 97), u dnevna izvješća sirove kampanje 2009. g. (l. 98-109), u dopis tužitelja od 07.01.2009. (l. 110-111), u Ugovor o transportiranju plina br. UPR-INA-001-2006 od 06.09.2009. (l.113-174), u dopis INE d.d. od 16.09.2009., u Ugovor o prijenosu ugovora o transportiranju plina br. UPR-INA-001-2006 od 04.06.2009. (l. 176-177), u sudsku praksu VS RH (l. 200-202).

Saslušan je direktor tužitelja Željko Zadro kao stranka, a također i direktor 2. tuženika Davorka Tancer na ročištu 07.05.2013., te svjedok Željko Kuktić na ročištu 12.09.2013.

Svi provedeni dokazi ocijenjeni su u smislu čl. 8 ZPP-a svaki posebno i u njihovoj međusobnoj vezi.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan u odnosu na 1. tuženika, dok nije osnovan u odnosu na 2. tuženika.

Nije sporno da je 07.01.2009.g. Vlada Republike Hrvatske donijela Odluku o proglašenju kriznog stanja u opskrbi prirodnim plinom (NN 3/2009) sukladno kojoj je Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva propisalo mjere za otklanjanje kriznog stanja, te je obavijestilo tužitelja dana 08.01.2009.g. i naložilo mu postupanje u skladu s Uredbom o sigurnosti opskrbe prirodnim plinom (NN 112/2008), Odlukom o proglašenju kriznog stanja u opskrbi prirodnim plinom (NN 3/2009) i mjerama koje je Ministarstvo propisalo.

Nije sporno da je ugovor broj UG-50000224-00060/09 o opskrbi prirodnim plinom u 2009.g. - prenesen na društvo PRIRODNI PLIN d.o.o. koje je time preuzelo sva prava i obveze INA – INDUSTRIJA NAFTE d.d. iz navedenog Ugovora.

Nije sporno da je 1. tuženik PLINACRO d.o.o. - Zakonom o tržištu plina (NN 40/07, 152/08 i 83/09) određeni operator transportnog sustava koji obavlja djelatnost transporta plina, te da je odgovoran za rad, održavanje i razvoj transportnog sustava na određenom području i gdje je izvodljivo, njegovo povezivanje s drugim sustavima, te za osiguranje dugoročne sposobnosti sustava da zadovoljava razumne potrebe za transport plina.

Isto tako, nije sporno da je 2. tuženik kao prodavatelj fakturirao, a tužitelj kao kupac platio naknadu za korištenje plinovoda koju je obračunao 1. tuženik kao Zakonom o tržištu plina određeni operator transportnog sustava koji obavlja djelatnost transporta plina i odgovoran je za rad, održavanje i razvoj transportnog sustava na određenom području, a isto tako i za osiguranje dugoročne sposobnosti sustava da zadovoljava razumne potrebe za transport plina, te sukladno čl. 6 st. 4 Zakona o tržištu plina, korisnik transportnog sustava se obvezuje platiti reguliranu cijenu za korištenje sustava.

Nije sporno da je dana 09.01.2009.g. 1. tuženik tužitelju dostavio pisanu obavijest o proglašenju 5. i 6. stupnja obustave opskrbe prirodnim plinom, kako i da je naloženo tužitelju da u roku od 36 sati prestane s potrošnjom plina pod prijetnjom da će u protivnom, opskrba plinom biti obustavljena zatvaranjem zapornog uređaja na mjestu isporuke plina od strane operatora sustava.

Sukladno čl. 8 st. 1 Tarifnog sustava za transport prirodnog plina bez visine tarifnih stavki, iznos naknade za korištenje transportnog sustava plinovoda utvrđuje se na temelju tarifnih stavki i korisnikovog rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja.

Nije sporno da je najveće dnevno opterećenje u mjesecu siječnju 2009.g. za tužitelja iznosilo 13% rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja.

Nije sporno niti da je tužitelj platio obračunatu naknadu za korištenje transportnog sustava za siječanj 2009.g. - u iznosu od 558.518,40 kn, kao i da je tužitelj 2. tuženiku uputio reklamaciju konačnog obračuna transporta plina za siječanj 2009.g., zahtijevajući da se obračun izvrši po čl. 25 st. 4 Tarifnog sustava, a ne temeljem čl. 25 st. 2 Tarifnog sustava.

Sporna je primjena ovih odredbi navedenog Tarifnog sustava, tj. način obračuna i s tim u vezi uzrok smanjenog dnevnog opterećenja u siječnju 2009.g. jer tužitelj navodi da se radilo o višoj sili uslijed odluke Vlade RH, a 1. tuženik navodi da se nije radilo o višoj sili, već o lošoj poslovnoj procjeni tužitelja u pogledu početka kampanje prerade sirovog šećera.

Također je u sporno da li se radi o stjecanju bez osnove u odnosu na obračun prema čl. 25 st. 2 Tarifnog sustava, kako to tvrdi tužitelj smatrajući da se treba primijeniti čl. 25 st. 4 Tarifnog sustava.

Sporan je i osnov u odnosu na 2. tuženika, a s obzirom da 2. tuženik navodi da plaćenim iznosom naknade nije povećana njegova imovina, već imovina 1. tuženika.

Tužitelj je u tijeku postupka naveo, a tako proizlazi i iz iskaza direktora tužitelja Željka Zadrea, te Željka Kuktića tehničkog direktora tužitelja da je kampanja prerade sirovog šećera trebala započeti sredinom siječnja 2009.g., te da se radilo o poslovnoj odluci tužitelja.

Također u svom iskazu i direktor tužitelja Željko Zadro i svjedok Željko Kuktić navode da je tužitelj pozvao radnike nakon Nove Godine i 06. siječnja 2009.g. – da dođu pripremiti proizvodnju, no tada je došlo do navedene odluke Vlade o proglašenju kriznog stanja te kampanja koja je trebala početi 15. siječnja 2009.g. - nije započela.

I direktor tužitelja, Željko Zadro i svjedok Željko Kuktić, koji je kao tehnički direktor tužitelja upravo zadužen za proizvodnju sirovog šećera navode da se kada započne proizvodnja - proces proizvodnje više ne može zaustaviti, a iz razloga što se šećer koji se u 14 km cijevi nalazi u procesu proizvodnje održava u tekućem stanju – zagrijavanjem postrojenja (plinom), te uslijed prestanka zagrijavanja postrojenja – dolazi do skrutnjavanja tog šećera i opasnosti od oštećenja cijelog postrojenja, tj. zapravo cijele tvornice.

Sud je stanovišta da je doista uslijed odluke Vlade o proglašenju kriznog stanja u opskrbi plinom, te slijedom toga i do zabrane korištenja plina došlo do smanjenog dnevnog rezerviranog opterećenja transportnog sustava, a ne zbog loše politike tužitelja.

Naime, činjenica je da je tužitelj odredio kampanju za 15.01.2009.g., a da je prethodno, 07.01.2009.g. proglašeno ovo krizno stanje.

Prema tome, radi se u odnosu na tužitelja o višoj sili uslijed koje nije došlo do transporta plina tužitelju kao korisniku i uslijed koje je došlo do ovog smanjenog dnevnog opterećenja.

S obzirom da se ova plinska kriza dogodila i da je proglašena navedenom odlukom Vlade, to se dakle radi o višoj sili, te je 1. tuženik dužan vratiti naknadu u visini koja prelazi 13% najvećeg dnevnog opterećenja u siječnju, tj. utuženi iznos 539.732,45 kn, te se ovdje radi o primjeni čl. 25 st. 4 Tarifnog sustava i obračunu naknade u vezi s ovom odredbom jer se radi o tome da se transport prirodnog plina nije obavljao (djelomično ili u cijelosti) dulje od 24 uzastopna sata zbog nastupa više sile.

Kako se radi o prihodu 1. tuženika kao transportera, tj. ovlaštenog transportera sustava na temelju Zakona o tržištu plina, a kojem je i uplaćena ova naknada, to je temeljem čl. 1111 ZOO-a u vezi čl. 373 st. 1 ZOO-a, 1. tuženik obavezan na platež utuženog iznosa koji predstavlja razliku između obračuna u čl. 25 st. 2 Tarifnog sustava i obračuna koji se trebao primijeniti po čl. 25 st. 4 Tarifnog sustava (sama visina obračuna u računskom smislu nije sporna od strane oba tuženika) sa zateznim kamatama temeljem čl. 29 st. 2 ZOO-a.

U odnosu na 2. tuženika, tužbeni zahtjev je odbijen, primjenom čl. 1111 ZOO-a iz razloga što se ne radi o naknadi koja se plaća 2. tuženiku kao prodavatelju plina, te ova plaćena naknada od strane tužitelja ne predstavlja povećanje imovine 2. tuženika, te 2. tuženik ovu naknadu nije stekao od strane tužitelja.

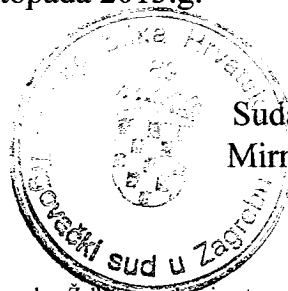
Temeljem čl. 154 st 1 ZPP-a tužitelju je dosuđen parnični trošak u odnosu na 1. tuženika, a ovaj trošak se sastoji i od troška sastava tužbe u iznosu od 5.400,00 kn (tbr. 7 toč 1 odvj. tar. NN 148/09), sastava podneska od 06.12.2012.g. u iznosu od 5.400,00 kn (tbr. 8 toč. 1 odvj. tar. NN 142/12), zastupanja na ročištu 21.02.2013.g. u iznosu od 500,00 kn (tbr. 9 toč. 5 odvj. tar. NN 142/12), zastupanja na ročištu 06.12.2012.g., 07.05.2013.g., te 12.09.2013.g. u iznosu od po 5.400,00 kn (tbr. 9 toč. 1 odvj. tar. NN 142/12), zastupanja na ročištu 28.10.2013.g. u iznosu od 500,00 kn (tbr. 9 toč. 3 odvj. tar. NN 142/12), PDV-a 23% u iznosu od 1.242,00 kn, PDV-a 25% u iznosu od 5.650,00 kn, te sudske pristojbe na ovu presudu u iznosu od 5.000,00 kn.

Trošak sastava podneska od 11.02.2013.g., te od 20.03.2013.g. tužitelju nije dosuđen jer tužitelj u ovim podnescima ponavlja navode iznijete u tužbi i u podnesku od 06.12.2012.g., pa ovi trokovi nisu bili potrebni sukladno čl. 155 ZPP-a.

Temeljem čl. 154 st 1 ZPP-a 2. tuženiku je dosuđen parnični trošak u odnosu na tužitelja, a ovaj trošak se sastoji od troška sastava odgovora na tužbu u iznosu od 5.400,00 kn (tbr. 7 toč 1 odvj. tar. NN 148/09), sastava podneska od 11.02.2013.g. u iznosu od 5.400,00 kn (tbr. 8 toč. 1 odvj. tar. NN 142/12), zastupanja na ročištu 21.02.2013.g. u iznosu od 500,00 kn (tbr. 9 toč. 5 odvj. tar. NN 142/12), zastupanja na ročištu 06.12.2012.g., 07.05.2013.g., te 12.09.2013.g. u iznosu od po 5.400,00 kn (tbr. 9 toč. 1 odvj. tar. NN 142/12), zastupanja na ročištu 28.10.2013.g. u iznosu od 500,00 kn (tbr. 9 toč. 3 odvj. tar. NN 142/12), PDV-a 23% u iznosu od 1.242,00 kn, te PDV-a 25% u iznosu od 5.650,00 kn.

Trošak sastava podneska od 11.07.2013.g. 2. tuženiku nije dosuđen jer 2. tuženik u ovom podnesku ponavlja navode iznijete u odgovoru na tužbu i u podnesku od 11.02.2013.g. pa ovi troškovi nisu bili potrebni sukladno čl. 155 ZPP-a.

U Zagrebu, 28. listopada 2013.g.

Sudac:
Mirna Panjan v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Viskom trgovačkom sudu u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 8 dana od dana dostave prijepisa presude.

Za točnost otpavka:
Viktorija Sopić

TRGOVAČKI SUD ⁴
U ZAGREBU
P R I M L J E N O

30 -09- 2019

19 -09- 2019
poštom — neposredno
u primj. pologa
pristojba

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 12 Pž-4537/2016-4

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvjestitelja i Gorane Aralice Martinović, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja VIRO TVORNICA ŠEĆERA d.d. Virovitica, Matije Gupca 254, OIB 04525204420, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Mišetić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika PLINACRO d.o.o. Zagreb, Savska cesta 88a, OIB 69401829750, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Laktić & partneri d.o.o., Zagreb, radi isplate iznosa od 539.732,45 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-6855/2010 od 28. listopada 2013., u sjednici vijeća održanoj 11. rujna 2019.

presudio je

Odbija se tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-6855/2010 od 28. listopada 2013. u točki I. njezine izreke.

riješio je

Odbacuje se tuženikova žalba podnesena protiv točaka II. i III. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-6855/2010 od 28. listopada 2013. kao nedopuštena.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-6855/2010 od 28. listopada 2013. u točki I. njene izreke naloženo je tuženiku platiti tužitelju iznos od 539.732,45 kn s pripadajućim zateznim kamatama i parnični trošak u iznosu od 39.892,00 kn, točkom II. izreke odbijen je tužbeni zahtjev u odnosu na društvo Prirodni plin d.o.o. Zagreb te je točkom III. izreke naloženo tužitelju platiti društvu Prirodni plin d.o.o. troškove postupka u iznosu od 34.892,00 kn.

U ovom postupku donesena je navedena prvostupanjska presuda i u odnosu na drugotuženika Prirodni plin d.o.o. Zagreb, a kako je pravomoćnim rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj P-6855/2010 od 5. veljače 2016. prekinut postupak u odnosu na

zbog Odluke Vlade Republike Hrvatske o proglašenju kriznog stanja u opskrbi prirodnim plinom zbog nastupa više sile nije došlo do transporta plina tužitelju kao korisniku i uslijed čega je došlo do smanjenog dnevnog opterećenja, trebalo je primijeniti čl. 25. st. 4. Tarifnog sustava, tuženik je bez osnove stekao iznos od 539.732,45 kn. Navedeni iznos tužitelj je uplatio društvu Prirodni plin d.o.o., a Prirodni plin d.o.o. tuženiku, prvostupanjski sud nalaže tuženiku vratiti tužitelju iznos od 539.732,45 kn. Navedeni iznos je razlika između obračuna sukladno čl. 25. st. 2. Tarifnog sustava i obračuna koji se trebao primijeniti sukladno čl. 25. st. 4. Tarifnog sustava.

Odluku donosi na temelju odredbe čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15; dalje: ZOO) u vezi s čl. 373. st. 1. ZOO-a, dok je o kamatama odlučeno na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a. Odluka o troškovima postupka donesena je na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14 i 118/14; dalje: Tarifa) i Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj: 74/95, 57/96, 137/02, (26/03), 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15).

Protiv označene presude žalbu je podnio tuženik zbog svih žalbenih razloga s prijedlogom ovom sudu preinačiti, podredno ukinuti pobijanu presudu. Traži naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 8.437,50 kn. U žalbi navodi kako su pogrešna utvrđenja prvostupanjskog suda da transportni sustav plinovoda nije funkcionirao uslijed donošenja Odluke Vlade republike Hrvatske o proglašenju kriznog stanja u opskrbi plinom, zbog više sile, jer je Vlada Republike Hrvatske odlukom proglasila krizno stanje u opskrbi plinom, a ne u transportu prirodnog plina, da je prilikom obračuna naknade za korištenje transportnog sustava pravilno primijenjena odredba čl. 25. st. 2. Tarifnog sustava, da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbu čl. 1111. ZOO-a jer tužitelj povrat iznosa može tražiti samo od one osobe u čijoj je imovini bez pravne osnove završio dio tužiteljeve imovine, a ta osoba nije tuženik nego društvo Prirodni plin d.o.o. jer je na račun te pravne osobe tužitelj 29. siječnja 2010. uplatio naknadu za korištenje transportnog sustava plinovoda. Dalje navodi da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer presuda nema razloge o odlučnim činjenicama i ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati.

Tužitelj u odgovoru na žalbu navodi da je tuženikova žalba neosnovana, da je prvostupanjski sud donio pravilnu odluku nakon što je potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje te da je pravilno primijenjeno materijalno pravo. Predlaže odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u pobijanoj točki I. njene izreke.

Tuženikova žalba djelomično nije osnovana, a djelomično nije dopuštena.

Ispitavši presudu u pobijanom dijelu sukladno čl. 365. st. 2. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da sud prvog stupnja donio pravilnu i zakonitu odluku.

- da je transporter prirodnog plina dužan izraditi konačan obračun naknade za korištenje transportnog sustava plinovoda za tu obračunsku godinu sukladno čl. 24. st. 1. Tarifnog sustava, po isteku obračunske godine,
- da je tuženik izradio konačni obračun naknade za korištenje transportnog sustava plinovoda za 2009. godinu,
- da je tužitelj platio obračunatu naknadu za 2009. godinu na račun društva Prirodni plin d.o.o.,
- da je ta naknada za korištenje transportnog sustava plinovoda za 2009. godinu obračunata sukladno čl. 25. st. 2. Tarifnog sustava.

Iz obrazloženja pobijane odluke kao i iz podataka u spisu proizlazi da je između stranaka sporan način obračuna naknade za korištenje transportnog sustava plinovoda budući da tuženik tvrdi da je pravilno obračunata sukladno čl. 25. st. 2. Tarifnog sustava, a tužitelj tvrdi da je naknadu trebalo obračunati sukladno čl. 25. st. 4. Tarifnog sustava, zbog nastupa više sile.

Odredbom čl. 25. st. 2. Tarifnog sustava je propisano da ako povlašteni kupac prirodnog plina u pojedinom mjesecu transportiranja ostvari manje od 80% rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja, transporter prirodnog plina obračunava mu 80% rezerviranog najvećeg dnevnog opterećenja.

Prema odredbi čl. 25. st. 4. Tarifnog sustava u slučaju da se tijekom obračunske godine transport prirodnog plina nije obavljao, djelomično ili u cijelosti, dulje od 24 uzastopna sata zbog izvođenja radova redovitog održavanja transportnog sustava plinovoda, odnosno izvođenja radova na spajanju ili proširenju transportnog sustava plinovoda i/ili postrojenja koje transporter prirodnog plina koristi za transport prirodnog plina, ili kada je tijekom obračunske godine transporter prirodnog plina djelomično ispunjavao ili je zakasnio s ispunjenjem svojih ugovornih obveza zbog nastupa više sile - ostvareno najveće dnevno opterećenje za taj mjesec utvrđuje se prema formuli iskazanoj u tom stavku.

Iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da je ocjenom izvedenih dokaza utvrđeno da je zbog nastupa više sile za obračun naknade za korištenje transportnog sustava plinovoda trebalo primijeniti odredbu čl. 25. st. 4. Tarifnog sustava te da je tuženik bez osnove stekao iznos od 539.732,45 kn kao razliku između obračuna sukladno čl. 25. st. 2. Tarifnog sustava i obračuna koji se trebao primijeniti sukladno čl. 25. st. 4. Tarifnog sustava. Taj iznos stekao je bez osnove tuženik jer se radi o prihodu tuženika kao ovlaštenog transportera sustava na temelju Zakona o tržištu plina, bez obzira što je iznos naknade tužitelj uplatio na račun društva Prirodni plin d.o.o. koje je to potom iznos naknade platilo na račun tuženika. S utvrđenjima prvostupanjskog suda suglasan je i ovaj, drugostupanjski sud.

Naime, odredbom čl. 1111. ZOO-a propisano je da kad dio imovine jedne osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi.

U takvoj situaciji tužitelj mora dokazati postojanje pretpostavki za nastanak odnosa stjecanja bez osnove i to: povećanje imovine na jednoj strani (koje se može sastojati u povećanju imovine, smanjenju gubitaka, uštedi troškova sl.), smanjenje imovine na drugoj

INA INDUSTRIJA NAFTE d.d.
AVENIJA V. HOLJEVCA 10, ZAGREB
OIB: 27759560625

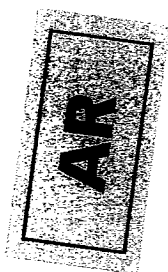
VIRO TVORNICA ŠEĆERA D.D.
ULICA GRADA VUKOVARA 269d, ZAGREB
OIB: 04525204420

Zakonske zatezne kamate

Datum od	Datum do	Br. dana	Glavnica	KS	Suma kamata	Saldo
28.10.2013	31.12.2013	65	34.892,00	15,00	932,05	35.824,05
01.01.2014	30.06.2014	181	34.892,00	15,00	3.527,44	38.419,44
01.07.2014	31.12.2014	184	34.892,00	15,00	6.165,85	41.057,85
01.01.2015	30.06.2015	181	34.892,00	15,00	8.761,24	43.653,24
01.07.2015	31.07.2015	31	34.892,00	15,00	9.205,75	44.097,75
01.08.2015	31.12.2015	153	34.892,00	10,14	10.688,82	45.580,82
01.01.2016	30.06.2016	182	34.892,00	10,05	12.432,57	47.324,57
01.07.2016	31.12.2016	184	34.892,00	9,88	14.165,65	49.057,65
01.01.2017	30.06.2017	181	34.892,00	9,68	15.840,54	50.732,54
01.07.2017	31.12.2017	184	34.892,00	9,41	17.495,70	52.387,70
01.01.2018	30.06.2018	181	34.892,00	9,09	19.068,51	53.960,51
01.07.2018	31.12.2018	184	34.892,00	8,82	20.619,90	55.511,90
01.01.2019	30.06.2019	181	34.892,00	8,54	22.097,54	56.989,54
01.07.2019	31.12.2019	184	34.892,00	8,30	23.557,46	58.449,46
01.01.2020	17.04.2020	108	34.892,00	8,11	24.392,46	59.284,46
18.04.2020	18.10.2020	184	34.892,00	0,00	24.392,46	59.284,46
19.10.2020	18.12.2020	60	34.892,00	7,89	24.843,77	59.735,77
Ukupno		2609	34,892,00 kn		24,843,77 kn	59,735,77 kn

Financijska Agencija
Zagreb

Matr. broj: 03.01.21
17.37.53
10101
HR
HR
HR 0.00

FINANCIJSKA AGENCIJA
ULICA GRADA VUKOVARA 90
10000 ZAGREB

FINANCIJSKA AGENCIJA
ODJEL ZA PRICUPLJENJE
I POSREDOVANJE
POSREDOVANJE
ZAGREB

11-01-2023

POSREDOVANJE
POSREDOVANJE
POSREDOVANJE
POSREDOVANJE
POSREDOVANJE